

Armandam Rukam

Valsts policijas priekšniekam

vadiba@vp.gov.lv

kip@vp.gov.lv

Es, zemāk elektroniski parakstījies iesniedzu sekojošu

IESNIEGUMU.

Par sešpadsmit gadu vecumu nenasniegušas personas pavešanu netiklībā un pamudināšanu iesaistīties seksuālās darbībās

Grāmatas “TUR LEJĀ” mērķa grupa 3-4 gadus veci bērni ” un grāmata “Diena, kad tētis pārrunāja kutelīgus jautājumus” - pusaudžiem. Grāmatas saturs un nolūks tieši un nepārprotami paved netiklībā, bez fiziskas saskares ar nepilngadīgā bērna ķermeni, izraisa dzimuminstinktu cietušajā. Grāmata pirmšķietami runā par dzimumaudzināšanu, bet tās galvenais rezultāts un sekas būs dzimumidentitātes traucējumi, jeb dzimuma disforija.

Šajā gadījumā nav diskusiju par to, vai bērniem kaut ko vajadzētu vai nevajadzētu zināt – par seksualitāti, ķermeni vai dažādību. Ar tādas literatūras palīdzību, kā iepriekšminētās grāmatās, bērni tiek ietekmēti un veidoti idejai par to, ka viņš varētu būt piedzimis nepareizā ķermenī. Tādēļ, ka šīs idejas tālākajā realizācijā stāv ārkārtīgi nopietnas un neatgriezeniskas iejaukšanās šajā ķermenī - gan hormonālā, gan ķirurģiskā veidā. Pārmaiņas, kuras ne tikai rada psihiski traumētus jaunus cilvēkus ar izkropļotiem ķermeņiem un dzimumorgāniem, bet arī psihiski traumētus cilvēkus, kuriem šīs pārmaiņas nav devušas ārstu un aktīvistu solīto laimes izjūtu.

Nils Skass Konstantinovs - pusaudžu un jauniešu psihoterapijas centra vadītājs : “Izturēties pret meitenēm tā, it kā viņas būtu zēni – un otrādi – nav neitrāla rīcība. Tikko sākam izmantot šo te terminoloģiju – transcisms, plūstošais dzimums un visas šīs pārējās lietas, mēs jau veicam intervenci, mēs jau sākam šo te intervences ceļu un tur jau ir dažādas problēmas.”

“Apstiprinošais modelis” balstās virknē maldīgu pieņēmumu, kas tiek pasniegti kā fakti. Galvenokārt: pusaudžu trans-identitāte esot noturīga, ka tā izraisīs ciešanas mūža garumā, ja netiks veikta medicīniska iejaukšanās un šī iejaukšanās būšot droša un efektīva – būtībā tā nav. Sabiedrību un cilvēkus biedē, bet tas pilnībā nebalstās faktos. Identitāte bērnu un pusaudžu vecumā nav pabeigta. Izvirzītais mērķis pārvirzījies no ciešanu/nāves mazināšanas uz personīgo mērķu sasniegšanu un vēlmju apmierinājumu.

Medicīniskās tranzīcijas nav uzrādījušas vērā ņemamus psihoemocionālās veselības ieguvumus, kā arī tiek pārkāpti ētiskie principi un vērtības - bērna labākās intereses un nekaitēšana VS autonomija.

Lai arī sākotnēji pubertātes bloķēšana bērniem šķita, kā nevainīga intervence, kuras laikā “bērns varēs tikt skaidrībā” par savu dzimumu. Tā, protams, ir maldināšana, jo šīm ķīmiskajām vielām ir gan nopietna ietekme uz bērna attīstību, tostarp neauglības riskiem, gan arī praktiski vienmēr tām seko arī hormonterapija un krūšu amputācija – meitenēm.

Detranzīcija - jauniešu un pusaudži, kuri nožēlo sākotnējo izvēli un veiktās medicīniskās manipulācijas un vēlas atgriezties savā bioloģiskajā dzimumā. Šobrīd Lielbritānijā norisinās tiesas process, kur jaunieši sūdz tiesā ārstus un speciālistus, kas viņus pamudināja veikt šīs medicīniskās manipulācijas.

Lielbritānijā pirmskolās un skolās ir aizliegta šī te intervence, par to liecina tas, ka ir slēgta Tavistock dzimumidentitātes klīnika. Daudzās Eiropas valstīs ir aizliegti pubertātes blokatori, kā arī 20 ASV pavalstīs pieņemti aizliegumi lietot pubertātes blokatorus, hormonterapiju vai ķirurģiskas intervences nepilngadīgajiem.

Mēs to redzam pētījumu datus, kas nav spējuši pierādīt jebkādu pozitīvu ieguvumu šādām dzimuma korekcijām. Tas ir iemesls, kādēļ pat valstis, kuras vēsturiski bijušas izteikti liberālas šajos jautājumos – piem., Zviedrija un Norvēģija –, ir apturējušas nepilngadīgo jauniešu pubertātes bloķēšanu. Tikmēr Latvijā, ierasti atpaliņot no pasaules tendencēm par aptuveni 10 gadiem, mēs mēģinām atvērt zaļo koridoru šai acīmredzami kaitīgajai, ētiski stipri apšaubāmajai un klaji pseidozinātniskajai medicīnas praksei.

Ņemot vērā grāmatas “TUR LEJĀ” un “Diena, kad tētis pārrunāja kutelīgus jautājumus”, kas ir nonākušas ne tikai grāmatnīcās, bet arī bibliotēkās, kuru saturs paved netiklībā un mudina iesaistīties seksuālās darbībās sešpadsmit gadu vecumu nesasnējušas personas, **lūdzu saukt izdevniecības Pētergailis īpašnieci Ingūnu Cepīti, galveno redaktoru, tulkotāju Signi Višku, redaktori – Elīnu Brasliņu, korektori Dainu Vilemsoni, maketētāju Kimu Abramovu par grāmatu “TUR LEJĀ”, kā arī izdevniecības “Jāņa Rozes apgāds” galveno redaktoru, par grāmatas “Diena, kad tētis pārrunāja kutelīgus jautājumus” pieļaušanu izdošanai, (turpmāk personas) pie kriminālatbildības un sodīt, kuras ar nodomu (tīši) izdarījušas Krimināllikuma 162.pantā, 162.¹pantā un 166.pantā paredzēto nodarījumu. Iepriekšminētās personas atzīt par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un uzlikt kriminālsodu.**

Izņemt visas iepriekšminētās grāmatas un brošūras no brīvas apgrozības un nodrošināt to iznīcināšanu.

ŠIS IESNIEGUMS IR PARAKSTĪTS ELEKTRONISKI UN SATUR LAIKA ZĪMOGU